

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. София , 11.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на осемнадесети
януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. ГЕНКО Д. ДРАГИЕВ
Членове: полк. РУМЕН Л. ПЕТКОВ
полк. ПЕТЬО С. ПЕТКОВ

при участието на секретаря ТАНЯ И. ДИМЧЕВА
като разгледа докладваното от полк. РУМЕН Л. ПЕТКОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20206000600043 по описа за 2020
година

и с участието на прокурора полк. ЕЛИН АЛЕКСОВ

С присъда № 8 от 01.10.2020 г. по нохд № 20206500200061 от 2020 г.
по описа на Военен съд – С. подсъдимата ..... Г. Г. Т. от в. ф. .... - Б. е
призната за виновна за това, че на 04.12.2019 г. около 08.00 часа при
управлението на лек автомобил марка „....“ .. с ДК № ....., собственост на
гражданското лице Ц.С.Г., движейки се по път III-555 от гр. Я. в посока с. Б. и
военно формирование ..... – Б., нарушила правилата за движение по Закона за
движение по пътищата: чл. 8, ал. 1, чл. 16, ал. 1, т. 1, чл. 20, ал. 1 и чл. 44, ал.
1, като не изпълнила тези свои задължения навлязла с управлявания от нея
лек автомобил в насрещната лента за движение и ударила движещия се в
насрещната лента за движение по посока гр. Я. лек автомобил марка „....“,
модел „.....“, с ДК № ....., управляван от С.С. Г. с ЕГН ..... от гр. Я. и
вследствие на това по непредпазливост причинила смъртта му , поради което
и на основание чл. 343, ал. 1, б. „в“, алт. 1, във вр. с чл. 342, ал. 1, алт. 3 и чл.
54 от НК ☐ е НАЛОЖЕНО наказание лишаване от свобода в размер на две
години и шест месеца,

като на основание чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а от НК е ОСЪДЕНА
подсъдимата на ЕДНА ГОДИНА И ОСЕМ МЕСЕЦА лишаване от свобода.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е отложил изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода с изпитателен срок от три години.

На основание чл.343г, вр. чл. 343, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК съдът е лишил подсъдимата Т. от правото да управлява МПС за срок от ЕДНА ГОДИНА И ОСЕМ МЕСЕЦА.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът е осъдил подсъдимата да заплати направените разноси по делото в размер на 3 849,78 лева.

В срока по чл. 319, ал. 1 от НПК е постъпила жалба от пълномощника на подсъдимата адв. Д.А. Н. от АК – Я.. Правят се доводи за неправилност на първоинстанционния съдебен акт. Сочи се, че неправилно първоинстанционният съд е определил размера на наложеното наказание лишаване от свобода, като не се е съобразил със смекчаващите вината обстоятелства, а именно - чистото съдебно минало, младостта на подсъдимата, добрите характеристични данни и проявеното критично отношение към случилото се, иск....то и съжаление, както и обстоятелството, че тя самата е пострадала от ПТП и е преживяла тежка психотравма.

Прави се искане да се измени първоинстанционната присъда и да се намали наложеното наказание, а съобразно това и да бъде намален и срока за лишаване на подсъдимата от право да управлява МПС.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимата адв. Н. представя писмено допълнение на въззивната жалба, като поддържа доводите, посочени в нея. В писменото становище се сочи, че: 1.независимо че в мотивите си първоинстанционният съд е записал, че при определяне вида и размера на наказанието е взел предвид смекчаващи вината обстоятелства, то не е приел, че са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства и не е приложил разпоредбата на чл. 58а, ал. 4, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК. 2.първоинстанционният съд не е отчетел проявеното от подсъдимата критично отношение към случилото се, иск....то ѝ съжаление, както и обстоятелството, че тя самата е пострадала от ПТП и е преживяла тежка психотравма. Съгласно заключението на АТЕ тя е управлявала автомобила с разрешената законова скорост от около 90 км./ч при положение, че процесния завой може да бъде преодолян със скорост 121 км/ч. От заключението на допълнителната АТЕ е установено, че скоростта на движение на автомобила, управляван от подсъдимата ..... Т. е била съобразена с пътните климатични условия. 3.Съдът не е коментирал, че видно от протокола за оглед на местопроизшествието, починалият водач е бил без предпазен поставен предпазен колан и това вероятно е довело до фаталния за него резултат.

Първоинстанционният съд е приел, че не са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства и е определил наказание съобразно разпоредбата на чл. 54 от НК, превишаващо с шест месеца законния

минимум, визиран в разпоредбата на чл. 43, ал. 1, б. “в” от НК, като го е намалил с 1/3 на основание чл. 373, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 58 от НК и е осъдил подсъдимата на наказание една година и осем месеца лишаване от свобода. При приетия превес на смекчаващите вината обстоятелства съдът е можело да наложи наказание в рамките на две години и да го редуцира по чл. 373, ал. 2 от НПК до размер на една година и четири месеца лишаване от свобода. Сочи се тълкувателно решение № 2/2015 г. по т.д. № 2/2015 г. на ВКС ОСНК, според което правният институт по чл. 58а от НК не изключва приложението на чл. 55 от НК, тъй като е допустимо в наказателно производство смекчаващите обстоятелства да са изключителни или многобройни по начин, че и най-лекото предвидено в закона наказание да се окаже несъразмерно тежко. Преценката за по-благоприятния закон се извършва според конкретните обстоятелства по делото, като не всякога разпоредбата на чл. 55 от НК може да се окаже по-благоприятна от тази по чл. 58а от НК. При еднородни наказания лишаване от свобода, едновременно определени според правилата по чл. 55 от НК и чл. 58а от НК, по-благоприятното между тях е това с по-нисък размер. Когато са налице едновременно предпоставките по чл. 55 от НК и чл. 58а от НК, за да направи преценка кое от двете наказания лишаване от свобода е по-благоприятно, първоинстанционният съд излага в мотивите си съображения за наличието на предпоставките за всяко едно от предложенията, съпоставя ги помежду си и прилага по-благоприятното за дееца. Приложението на чл. 58а, ал. 4 от НК би имало смисъл само ако наложеното наказание бъде под определения с присъдата размер /една година и осем месеца/. В противен случай, ако приеме наличието на смекчаващи обстоятелства, които не са изключителни нито многобройни наказанието би могло да се определи в минималния размер от две години, като след редукцията размерът да е определен на една година и четири месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което на основание чл. 66 от НК да бъде отложено за срок от три години.

По отношение изложеното в писменото възражение на частните обвинители се сочи от защитника на подсъдимата, че 1.не е вярно, че ..... Т. е бездействала и не е оказала помощ на пострадалия и не е подала сигнал до тел. 112. Реално тя самата е пострадала от произшествието и няколко дни след него е била в болница. 2.не е вярно твърдението, че нито веднъж не е изразила критично отношение или съжаление към случилото се. 3.не е вярно твърдението, че Т. грубо е нарушила правилата за движение на пътищата и скоростта □ не е била съобразена с пътния участък и превишена. В допълнителната тройна АТЕ е записано, че скоростта на движение на автомобила управляван от подсъдимата е била технически съобразена с пътните климатични условия. 4.напълно неоснователно е твърдението, че първоинстанционният съд неправилно е приложил разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК.

Прави се искане да се намали наложеното наказание лишаване от

свобода, като съобразно с това бъде намален и срокът на лишаване от право да управлява МПС на подсъдимата ..... Т., като са налице са всички предпоставки за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК и следва същото да бъде оставено в сила.

В законния срок е постъпила и въззивна жалба от частните обвинители С. С. Г. и Р. С. Г., чрез своя процесуален представител адв. В. Н. от САК. Правят се доводи за явна несправедливост на наложеното наказание лишаване от свобода на подсъдимата ..... Т.. Твърди се, че при определяне на наказанието не са взети предвид, че подсъдимата не е оказала помощ на пострадалия и не е сигнализирала на тел. 112. Не е проявила критично отношение към извършеното или съжаление към случилото се. В тази насока се сочи, че същата е извършила грубо нарушение на правилата за движение, а е следвало да се движи с повишено внимание и със скорост съобразена с пътните условия, като е имала задължения да предприеме действия по намаляване на скоростта на управлението от нея автомобил с цел предотвратяване на вредоносния резултат. Движела се е със скорост 91 км/ч, която освен че е превишена за съответния пътен участък е и несъобразена с пътната обстановка, както и с уменията и възможностите на ..... Г.Т., която притежава свидетелство за управление на МПС от сравнително скоро и със сигурност е неопитен водач. На подсъдимата преди процесния случай е наложено наказание за нарушение на чл.104а от ЗДвП, което показва нейната самонадеяност на пътя.

Сочат се доводи за неправилно приложение на чл. 66 от НК от първоинстанционният съд.

Прави се искане да бъде изменена присъдата на първоинстанционният съд, като се увеличи размера на наложеното на подсъдимата наказание и след редуциране на същото при условията на чл. 58а, ал. 1 от НК да и се наложи наказание лишаване от свобода за срок от две години и осем месеца, което наказание да бъде изтърпяно при първоначален общ режим, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от три години.

В постъпилото писмено възражение от частните обвинители С.Г. и Р.Г. чрез своя процесуален представител адв. В. Н. се доразвиват доводите в жалбата като се твърди, че: 1. правилно първоинстанционният съд е признал подсъдимата ..... Т. за виновна, като и е наложил наказание лишаване от свобода макар размерът на същото да е твърде занижен. 2. не е налице превес на смекчаващи вината обстоятелства, респективно не са налице изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което не е налице хипотезата на чл. 55 от НК за подсъдимата. 3. не е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на починалия. Вината за настъпилото ПТП е единствено на подсъдимата, като С. Г. с

поведението си не е допринесъл за настъпването на катастрофата. Предвид сериозните деформации на купето на автомобила /смачквания с навлизания навътре в купето, основно в лявата част/ и получените от С. Г. телесни увреждания /най-тежките от които концентрирани в лявата половина на тялото му/ може да се направи извода, че травмите несъвместими с живота са настъпили въпреки наличието на неправилно поставен предпазен колан.

4.неправилно първоинстанционният съд е приложил по отношение на подсъдимата института на условно осъждане по чл. 66 от НК. С цел успешно поправяне и превъзпитание на подсъдимата тя следва да изтърпи наложеното ѝ наказание ефективно.

Прави се искане да бъде оставена без уважение предявената от ..... Т. въззивна жалба като неоснователна.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция повереникът на частните обвинители /същите редовно призовани и не се явяват в с.з./ адвокат Н., поддържа подадените писмена жалба и писмено възражение. Твърди, че не са налице многобройни смекчаващи обстоятелства и предлага да се увеличи наложеното наказание на подсъдимата към неговия среден размер, тъй като счита, че е налице баланс на смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства.

Първоинстанционният прокурор не е депозирал писмено становище по жалбите.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция прокурорът излага доводи, че делото е изяснено от фактическа страна и е направена оценка на доказателствата, която е обективна, като са взети предвид всички отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства. Прави искане жалбите да бъдат оставени без уважение, тъй като присъдата е справедлива и съответства напълно на извършеното деяние и характеристиката на дееца.

Военно-апелативният съд, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 314 НПК намери за установено следното:

Срещу подсъдимата ..... Г. Г. Т. от военно формирование ..... - Б. е повдигнато обвинение за това, че на 04.12.2019 г., около 08.00 часа, при управление на лек автомобил марка „.....“ .. ДК № ....., собственост на гражданското лице Ц.С.Г., движейки се по път III-555 от град Я. в посока село Б. и в.ф. ....-Б., нарушила правилата за движение по Закона за движението по пътищата, както следва:

Чл. 8, ал. 1: Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго,

Чл. 16, ал. 1: На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено:

1. Когато платното за движение има две пътни ленти – да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне,

Чл. 20, ал. 1: Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват,

Чл. 44. (1): При разминаване водачите на насрещно движещите се пътни превозни средства са длъжни да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства

и вследствие на това, че не е изпълнила тези свои задължения е навлязла, с управлението от нея лек автомобил в насрещната лента за движение и се е ударила в движещия се в насрещната лента за движение по посока гр. Я. лек автомобил марка „....“, модел „.....“ с ДК № ....., управляван от лицето С.С. Г., ЕГН: ....., от гр. Я. и вследствие на това по непредпазливост е причинила смъртта му – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, алт. 1, вр. чл. 342, ал. 1, алт. 3 от НК.

Съдебното производство пред първата инстанция е протекло по реда на чл. 372, ал. 4 от НПК, като подсъдимата ..... Т. в присъствието на защитника с и признала изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, съгласила се да не се събират доказателства за тези факти и изразила желанието си делото да се гледа по реда на съкратеното съдебно следствие пред първата инстанция по чл. 371, т. 2 от НПК.

Съдът е извършил дължимата проверка по чл. 372, ал. 4 от НПК и като е констатирал, че самопризнанието на подсъдимата ..... Т. се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието на подсъдимата, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Преценката на съда е правилна, тъй като събраните доказателства и доказателствени средства установяват по несъмнен начин, че подсъдимата ..... Т. на посочената в обвинителния акт дата и място управлявала МПС – лек автомобил марка .... с ДК № ....., собственост на гражданското лице Ц.С.Г. – нейна майка.

Около 08.00 часа сутринта, при оптимални атмосферни и пътни условия, през светлата част на денонощието, подсъдимата управлявала автомобила по път III-555, в посока от град Я. към село Б.. Пътното платно било със суха настилка и ясно различима хоризонтална пътна маркировка.

По същото време, обратно на посоката на движение на подсъдимата Т., от село Б. към град Я. се е движил лек автомобил марка ....., модел ..... с ДК№ ..... , управляван от пострадалия гражданско лице - С.С. Г.. На около 500 метра преди табелата, обозначаваща навлизането в населеното място - с.Б., управляваният от подсъдимата Т. автомобил марка .... се изкачил по наклонен пътен участък, след което навлязъл в десен завой с радиус около 157 м. В тази си част пътното платно се състояло от две ленти за движение, като всеки от участниците в движението е следвало да използва дясната половина на пътя по посока на движението си. Не е било указано друго с пътен знак или светлинен сигнал. Във втората половина на завоя автомобилът, управляван от подсъдимата Т., напуснал лентата, по която се е движил /дясната/ и навлязъл косо наляво в насрещната лента, по която насрещно се е движил лекия автомобил марка „.....“ с ДК№ ....., с водач С.С. Г.. По това време водачът Г. е позиционирал автомобила изцяло в своята си дясна лента за движение. Настъпил челно ексцентричен сблъсък между двата автомобила, при който участват челните леви състави на двете МПС. След удара и двата автомобила се плъзнали по равнината и се завъртели около вертикалната си ос, преминаваща през масовите им центрове, обратно на часовната стрелка. Вследствие на удара лекият автомобил марка „.....“ напуснал платното за движение и окончателно се установил в десните крайпътни площи спрямо своята посока на движение. Лекият автомобил, управляван от подсъдимата Т., след трансляция и ротация по пътната настилка след удара се позиционирал в своята лента за движение с предна част, насочена по посока село Б., в която се е движил и преди да настъпи ПТП. Последица от настъпилото автопроизшествие е смъртта на гражданско лице - С.С. Г..

Видно от заключението на тройната автотехническа експертиза, ударът между двете МПС е настъпил в лентата за движение, използвана от водача на лек автомобил марка „.....“ с ДК№ ..... С. Г.. Към момента на удара лекият автомобил марка „.....“, управляван от ..... Т., се е намирал почти изцяло в насрещната пътна лента, насочен под ъгъл от 5 градуса, косо наляво спрямо оста на платното за движение, т.е той е настъпил в лявата лента за движение по посока на огледа на около 16,5 метра от МЛ, като към този момент лекият автомобил, управляван от Г., е бил разположен изцяло в своята лента за движение. Непосредствено преди сблъсъка подсъдимата Т. е управлявала своя автомобил със скорост 91 км/ч., а пострадалия Г. със скорост 66 км/ч. Опасната зона за спиране на лек автомобил марка „.....“ съобразно пътните и метеорологични условия в момента на настъпване на ПТП е 76,4м., а за лекия автомобил „.....“ е 47м.

Като причина за настъпването на ПТП, вследствие на което е настъпила смъртта на водача на лекия автомобил марка „.....“ - С. С. Г., вещите лица по назначената тройна автотехническа експертиза сочат внезапното навлизане на лекия автомобил марка „.....“, управляван от подсъдимата ..... Т. в насрещната за нея пътна лента за движение, в която по същото време се е движил другият

автомобил с водач Г.. Подсъдимата Т. е имала техническа и практическа възможност да предотврати произшествието, като запази контрола над управлението от нея автомобил и не позволи на същия да навлезе в насрещната пътна лента, когато в нея се е движило друго МПС, в случая лек автомобил марка „.....“. Водачът Г. е бил поставен в невъзможност да предотврати сблъсъка с оглед на характеристиките на пътното платно за движение, крайпътните площи и механизма на настъпване на ПТП.

От заключението на изготвената по досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза се установява, че причината за настъпването на смъртта на гражданското лице С. С. Г. е съчетана травма с обхващане на главата, гръдния кош, корема и крайниците. Непосредствена причина се явява изпадането на пострадалия в състояние на тежък травматичен и хеморагичен шок, поради множеството травми в областта на главата, гръдите и корема. Смъртта е била неизбежна и неминуема и животът му е бил неспасяем. Описаните травми и настъпилата смърт са пряка и непосредствена последица от възникналото пътно-транспортно произшествие и конкретно във връзка с действията на подсъдимата ..... Т., която не е запазила контрола над управлението от нея автомобил и е навлязла в насрещната лента за движение, с което е допуснала сблъсъка между двете МПС.

Въз основа на така изложените фактически положения, подкрепящи се изцяло от доказателствата по делото и възприети от въззивната инстанция, се налага правният извод, че подсъдимата ..... Г. Г. Т. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „в“, алт. 1, вр. чл. 342, ал. 1, алт. 3 от НК.

Самопризнанието на подсъдимата ..... Т. от военно формирование ..... – Б. се подкрепя от събраните доказателства -протокол за оглед на местопроизшествие /л. 14-31/; протокол за оглед на труп /л. 32-39/; протоколи за разпит на свидетели /л. 48-53/; съдебно-медицинска експертиза /л. 54-60/; съдебно-химическа експертиза /л. 61-65/; съдебно-оценителна експертиза /л.66-74/; тройна съдебно-автотехническа експертиза /л.75-95/; допълнителна тройна съдебно-автотехническа експертиза /л. 96-116/; справка за нарушител-водач /л. 152-153/; кадрова справка /л.155/; длъжностна характеристика /л. 156/; служебна характеристика /л. 157-158/; служебен картон /л.159/; справка УИС на ПРБ /л. 160/; справка за съдимост /л.161-164/.

Изводите на първоинстанционния съд относно механизма на извършването на това престъпление, авторството на деянието в лицето на подсъдимата, квалификацията на деянието и приложението на материалния закон са напълно обосновани и почиват на правилна и вярна интерпретация на събраните по делото доказателства, които изцяло подкрепят направеното от подсъдимата Т. по реда на чл. 371, т. 2 от НПК признание на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

С деянието си подсъдимата ..... Г. Г. Т. - военнослужещ във в.ф.....-Б. от обективна и субективна страна е осъществила състава на престъплението по чл.343, ал.1, б. „в“, алт.1, вр. чл.342, ал.1, алт.3 от НК, тъй като на 04.12.2019 год., около 08.00 часа, при управление на лек автомобил марка „.....“ .. ДК № ....., собственост на гражданското лице Ц.С.Г., движейки се по път III-555 от град Я. в посока село Б. и в.ф..... - Б., нарушила правилата за движение по Закона за движението по пътищата, както следва:

Чл.8. ал.1: Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго,

Чл.16. ал.1: На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено:

1. когато платното за движение има две пътни ленти – да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне,

Чл.20. ал.1: Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват,

Чл.44. ал.1: При разминаване водачите на насрещно движещите се пътни превозни средства са длъжни да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства,

като не е изпълнила тези свои задължения, навлязла с управлението от нея лек автомобил в насрещната лента за движение и се е ударила в движещия се в насрещната лента за движение по посока гр.Я. лек автомобил марка „.....“, Модел „.....“ с ДК № ....., управляван от лицето С. С. Г., ЕГН: ....., от гр.Я. и вследствие на това по непредпазливост е причинила смъртта му.

От субективна страна подсъдимата Т. е извършила престъплението, като умишлено нарушила разпоредбите на чл. 8, ал. 1, чл. 16, ал. 1, т. 1, чл. 20, ал. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗДвП и по непредпазливост по смисъла на чл. 11, ал. 3, пр. 1 от НК /не е предвиждала настъпването на обществено опасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди/ - по небрежност е причинил смъртта на С. С. Г.. Тъй като се касае за непредпазливо, а не за умишлено престъпление, подсъдимата няма мотив за извършването му.

При проверката на присъдата относно наложеното наказание въззивната инстанция констатира, че при определяне на вида и обема на наказателната репресия спрямо подсъдимата ..... Т. С.ски военен съд е подходил законосъобразно и изложените мотиви в тази връзка се възприемат изцяло от настоящата инстанция. Основният съд е посочил, като смекчаващи вината обстоятелства направените самопризнания, добрите характеристични данни,

чистото съдебно минало и младостта на подсъдимата, а като отегчаващо – предходното нарушение на правилата за движение по пътищата съгласно ЗДвП.

Основният съд законосъобразно е констатирал, че посочените по-горе смекчаващи вината на подсъдимата обстоятелства не са многобройни и нито едно от тях не е изключително, за да се приеме, че най-лекото предвидено в закона наказание е несъразмерно тежко за подсъдимата, поради което и е наложил наказание съобразно разпоредбата на чл. 54 от НК при превес на смекчаващите вината обстоятелства, като за извършеното престъпление е наложил наказание две години и шест месеца лишаване от свобода, което е в близост до законоустановения минимум от две години.

Настоящата инстанция се солидаризира с това становище, тъй като в случая действително не са налице предпоставките на чл. 55, ал.1 от НК. Оказаното съдействие от страна на подсъдимата по делото, добрите характеристични данни за нея, чистото съдебно минало и младостта на подсъдимата, съпоставени с данните за предхождащо неправомерно поведение на пътя, обуславят извод за превес на смекчаващите вината обстоятелства. Последното е и основание да не се прилага разпоредбата на чл. 58а, ал. 4 от НК за по-благоприятен закон за подсъдимата.

Поради направеното от подсъдимата Т. признание на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и даденото от нея съгласие да не се събират доказателства за тези факти, подсъдимата се ползва с привилегията на чл. 58а, ал. 1 от НК, съобразно която определеното наказание следва да бъде намалено с 1/3. По описания начин законосъобразно Т. е осъдена на една година и осем месеца лишаване от свобода.

Въззивната инстанция като взе предвид изложените в мотивите на първоинстанционния съд отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, намира, че определеното наказание от първоинстанционният съд на подсъдимата ..... Г. Г. Т. е правилно, законосъобразно и справедливо. Същото е съответно по смисъла на чл. 35, ал. 3 от НК и по този начин ще бъдат осъществени целите, предвидени в чл. 36 от НК. По-голямо снизхождение относно наложеното наказание „лишаване от свобода“ на подсъдимата Т. не следва да бъде проявявано, тъй като ще противоречи, както на целите на генералната, така и на индивидуалната превенция.

Обосновано С.ски военен съд е възприел, че не следва подсъдимата да изтърпи така определеното ѝ наказание ефективно. Поправянето и превъзпитанието ѝ ще се постигне, като се отложи изпълнението на определеното наказание лишаване от свобода с минималния изпитателен срок от три години. Същата е млада личност и следва да ѝ се даде възможност да се реализира във военския и обществен живот на страната, като не бъде изолирана в местата за лишаване от свобода. Угрозата от привеждане в

изпълнение на отложеното наказание лишаване от свобода ще е достатъчна, за да съобразява подсъдимата занапред поведението си на пътя с правилата за движение. Затова и доводите на частното обвинение за ефективно изтърпяване на наложеното наказание са неоснователни.

Настоящата инстанция констатира, че законосъобразно и правилно подсъдимата ..... Т. е лишена от право да управлява МПС за срок от една година и осем месеца.

Относно доводите в жалбата на защитника за съпричиняване на резултата от пътно транспортното произшествие от пострадалия С. Г., настоящата инстанция намира, че изцяло следва да се възприеме заключението по съдебно медицинската експертиза /стр. 55-60 ДП/, където е посочено, че причина за смъртта на гражданското лице Г. е съчетана травма с обхващане на главата, гръдния кош, корема и крайниците. Непосредствена причина се явява изпадането на пострадалия в съС.ие на тежък травматичен и хеморагичен шок, поради множество травми в областта на главата, гърдите и корема. Настъпването на смъртта на пострадалия е била неизбежна и неминуема. Животът му е бил спасяем. Травмите са основно в лявата част на трупа, като засягат горен ляв крайник, със счупване на лявата предмишница и непосредствено под лакътната става, с множество кръвоизливи около мястото на счупването. Анализът на травмите, отнесен към причинените от ПТП увреждания по управлявания от пострадалия автомобил, водят до извод, че обстоятелството дали пострадалият е бил с предпазен колан или не, в конкретния случай е без значение, тъй като от удара той е получил такива травми, при които дори поставен колан не би могъл да предпази по никакъв начин живота му. Поради това и настоящата инстанция намира, че в случая не е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Пострадалият е имал правомерно поведение, като е управлявал автомобила си в своето платно за движение и действията му не са станали причина за настъпилото пътно транспортното произшествие.

В този смисъл е и Решение № 261 от 24.01.2017 г. на ВКС по н. д. № 925/2016 г., III н. о., НК, според което наличието или липсата на съпричиняване на вредоносния резултат е правен въпрос, чийто отговор се извежда въз основа на фактическите обстоятелства, установени по делото. Без съмнение липсата на поставен обезопасителен колан представлява нарушение, но не всяко нарушение на правилата за движение по пътищата може да обоснове съпричиняване на вредоносния резултат, а само такова, което се намира в пряка причинно следствена връзка с него.

В принципен план въззивният съд намира, че в конкретния случай поначало не се дължи отговор на поставения въпрос за съпричиняване на престъпния резултат от пострадалия, поради непоставяне на обезопасителен колан. Този въпрос, при иницираната от подсъдимата диференцирана

процедура по Глава 27 от НПК е предопределен от изложената от прокурора и призната от подсъдимата фактология в обвинителния акт, тъй като логическо следствие от тази съдебна процедура е обхватът на доказателствената дейност на решаващия съд. Съдържанието на тази дейност се определя от описаните в обвинителния акт относими към неправомерното деяние факти, в очертаните от представителя на обвинението рамки, а в настоящия случай няма изложени твърдения за непоставяне от пострадалия на обезопасителен колан. Няма спор в правната теория и съдебната практика, че особеното производство по Глава 27 от НПК е изградено на базата на компромис между обвинението и защитата и е насочено към ускоряване на наказателния процес. В него представителите на държавното и частното обвинение са улеснени в доказването на обвинителната теза и постигат бърза санкция за престъплението, но задължително приемат снизходителността на закона при определяне на конкретното наказание. От своя страна привлеченото към наказателна отговорност лице получава по-леко наказание, но и се съгласява с известни процесуални ограничения – невъзможността да спори по описаните от прокурора факти и да участва лично в събирането и проверката на доказателствените средства. Характерът и особеностите на диференцираната процедура по чл. 372, ал. 4 от НПК вр. [чл. 371, т. 2 от НПК](#) обосновават невъзможност за първоинстанционния или въззивен съд, по свой почин или по желание на страните да приеме за установени различни от посочените в обвинителния акт фактически положения.

С оглед постановената осъдителна присъда, правилно и законосъобразно осъществените в хода на производството разноси са възложени на подсъдимата.

Военно-апелативният съд в настоящия състав, след като прецени доводите на страните, материалите по делото и съдопроизводствените действия на първостепенния съд и като провери служебно изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намери, че при разглеждане на делото не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са довели до ограничаване правата на страните в процеса.

При тези изводи, настоящият съдебен състав намира, че са налице основанията, предвидени в закона, присъдата на първоинстанционния съд да бъде потвърдена, а жалбите на подсъдимата и частните обвинители срещу присъдата следва да бъдат оставени без уважение.

По изложените съображения Военно-апелативният съд и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 8 от 01.10.2020 г. по НОХД № 20206500200061/2020 г. по описа на Военен съд - С..

РЕШЕНИЕТО може да бъде протестирано и обжалвано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____